Warszawa, 17 stycznia 1887 r. № 3 Dnia 5 stycznia 1887 roku.

KORRESPONDENT

ROLNICZY, HANDLOWY I PRZEMYSŁOWY.

WYCHODZI JAKO PISMO DODATKOWE BEZPŁATNE PRZY „GAZECIE WARSZAWSKIÉJ.“

Za ogłoszenia do „Korrespondenta“ pobiera się za pierwszy raz po kop. 10, za następne po kop. 9.

Program

Wystawy Krajowéj Rolniczo-Przemysłowéj i machin pomocniczych dla rolnictwa i przemysłu, oraz wystawy sztuki polskiéj w Krakowie mającéj się odbyć w czasie od 1-go do ostatniego września 1887 r.

Komitet wystawy złożony z zastępców Wydziału krajowego, obu krajowych Towarzystw rolniczych w Krakowie i we Lwowie, Rad miasta Krakowa i Lwowa, Izb handlowych i przemysłowych w Krakowie, we Lwowie i w Brodach, komissyi krajowéj dla spraw przemysłu domowego i rękodzielniczego, Towarzystw technicznych w Krakowie i we Lwowie, Towarzystw lekarskich, muzeów przemysłowych w Krakowie i we Lwowie, muzeum narodowego w Krakowie, krajowego Towarzystwa kupców i przemysłowców we Lwowie, Towarzystwa naftowego, Towarzystwa dla podniesienia chowu koni, Towarzystwa przemysłowego we Lwowie, Izby rękodzielniczéj we Lwowie, zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych w Krakowie, Stowarzyszeń przemysłowych w Krakowie, reprezentantów prassy krajowéj, oraz wielu osób wpływowych, które współudział swój przyrzekły, zaprasza niniejszém gospodarzy, fabrykantów, przemysłowców i artystów do wzięcia jak najliczniejszego udziału w wystawie.

Celem téj wystawy jest przedstawienie rzeczywistego stanu krajowéj produkcyi rolniczéj i przemysłowéj, oraz rozwoju sztuk, tudzież danie sposobności do wyprowadzenia wniosków, o ile uzyskane rezultaty odpowiadają krajowym siłom produkcyjnym.

Wystawa obejmować będzie pięć działów, mianowicie:

1) Krajowe płody rolnicze, inwentarze, płody zwierzęce większych i mniejszych posiadłości, oraz wyroby przemysłu rolniczego większych gospodarstw. 2) Krajowe wyroby przemysłu fabrycznego i rękodzielniczego, tudzież dział nauki. 3) Wyroby przemysłu domowego, gospodarstw włościańskich i małomiejskich. 4) Machiny i narzędzia rolnicze krajowe i zagraniczne, oraz machiny przemysłowe producentów zagranicznych. 5) Dzieła sztuki polskiéj, oraz zabytki starożytności.

Działy te rozpadają się na następujące gruppy:

Dział pierwszy.

Krajowe płody rolnicze, inwentarze, płody zwierzęce większych i mniejszych posiadłości, oraz wyroby przemysłu rolniczego większych gospodarstw.

Gruppa 1. Ziemiopłody. Zboża: pszenica, żyto, jęczmień, orkisz, owies, kukurydza, proso, hreczka. Rośliny strączkowe: groch, fasola, bób, bobik, wyka, soczewica, łubin. Rośliny olejne: rzepak, lnianka, len, konopie, mak, słonecznik. Rośliny pastewne: koniczyna, lucerna, esparcetta, seradella, sporek, sorgo, mohar, trawy różne i t. p. Rośliny okopowe: kartofle, buraki, marchew, rzepa, pasternak, bulwy i t. p. Rośliny przemysłowe: tytoń (liść), chmiel, malwa, anyż, kmin i t. p. Okazy nasion różnych roślin mało znanych, a na polecenie zasługujących. Sadownictwo i ogrodnictwo. Owady i zwierzęta ziemiopłodom szkodliwe.

Gruppa 2. Inwentarz żywy. Konie: rolnicze, powozowe i wierzchowe (stadne i użytkowe). Bydło rogate: mleczne, opasowe i robocze rass krajowych i zagranicznych w kraju wychowane. Sprowadzone zaś z zagranicy znajdować się mogą na wystawie tylko w celu porównania z otrzymanym od nich przychówkiem. Woły robocze i opasowe. Owce: cienkowełniste, grubowełniste i opasowe. Okazy wełny w runach pranych i nieprانych. Trzoda chlewna. Drób. Króliki.

Gruppa 3. Wyroby przemysłu rolniczego i płody zwierzęce. Wyroby z nabiału i przyrządy używane do jego produkcyi. Wyroby gorzelniane. Wyroby młynarskie młynów zwykłych. Pieczywo i konserwy domowe. Włókna lnu i konopi. Włosień, sierć, szczeć, pierze i t. p.

Gruppa 4. Pszczelnictwo i jedwabnictwo. Ule próżne i z pszczołami, rassy pszczół, przyrządy i narzędzia pszczelnicze, miód, wosk i wszelkie z nich przeroby. Kokony, jedwab surowy i urządzenia do jedwabnictwa.

Gruppa 5. Rybołówstwo. Hodowla ryb: gospodarstwo stawowe, rybactwo rzeczne, sztuczny chów ryb łosiowatych, zwierzęta rybom szkodliwe i pożyteczne, przemysł rybny i przyrządy do rybołówstwa, akwarya, mappy, rysunki, modele i t. p.

Gruppa 6. Budownictwo wiejskie, melioracye gospodarcze i rachunkowość. Opisy gospodarstw, plany organizacyi gospodarstw, rachunkowość i kontrolla gospodarstw rolnych, statystyka gospodarstw rolnych. Plany budowli gospodarskich i zakładów przemysłowo rolniczych, plany osuszań i nawodnień, plany kommasacyi i t. d.

Gruppa 7. Leśnictwo i przemysł leśny. Drzewo w stanie niewyrobionym: całkowite pnie, kloce, przekroje. Drzewo wyrobione: maszty, bale, brusy, deski, łaty, plankiony i budulec wszelkiego rodzaju; sztachety, forniry, gonty, dranice, klepki, deszczułki rezonansowe, łuby. Drobne wyroby z drzewa: listwy na story, pręciki na zapałki, wióry do robienia pudełek na zapałki i t. p. Wyroby przemysłu leśnego: węgiel drzewny, kora garbarska, obręcze, wici, faszyny i t. p. Wyroby suchéj destylacyi drzewa: wyskok drzewny, kwas octowy, kreozot, maź, dziegieć, smoła, żywice i terpentyna. Nasione leśne. Rośliny drzewne. Okazy chorób i nieprawidłowego rozwoju drzewa. Okazy owadów i innych zwierząt lasom szkodliwych lub pożytecznych. Plany gospodarcze, registratura leśna, modele i plany budowli leśnych. Narzędzia używane w leśnictwie.

Gruppa 8. Łowiectwo. Przybory myśliwskie. Psy.

Gruppa 9. Nawozy. Nawozy pojedyncze (jednostronne i złożone).

Dział drugi.

Krajowe wyroby przemysłu fabrycznego i rękodzielniczego, tudzież dział nauki.

Gruppa 10. Górnictwo i hutnictwo. Węgle kopalne, koks, asfalt, łupki bituminiczne. Torf, olej skalny surowy i rektyfikowany, odpadki naftowe. Wosk ziemny i jego przetwory. Rudy i metale. Sól warzonka i kopalna. Siarka. Gips. Marmury. Wapienie. Cementy. Kaolin, glinka ogniotrwała, glina garncarska i t. p. Kwarcyt, kamień brukowy, płytowy i t. p. Naturalne krzemiany alkaliczne, kwarc, alunit. Kopalne sole potasowe i ich przetwory. Minerały używane na nawóz. Skamieniałości. Okazy mineralogiczne. Przekroje geologiczne. Modele machin i przyrządów używanych w górnictwie.

Gruppa 11. Przemysł chemiczny. Kwasy, zasady i sole fa-

brykowane dla użytku przemysłowego; chemikalia używane do fotografii. Oleje, tłuszcze i ich przetwory, jako to: gliceryna, mydła i pokosty. Farby i lakiery. Olejki eteryczne, pachnidła i kosmetyki. Białko. Klej. Krochmal (skrobia), dekstryna i cukier skrobiowy. Zapałki.

Gruppa 12. Środki pożywienia. Mąka i wyroby mączne, słód. Cukier, syrop i t. p. Spirytus, likwory, drożdże prasowane i t. p. Konserwy i ekstrakty: mięsne i jarzynne, bulion w tabliczkach, mleko zgęszczone, kiszki grochowe. Wyroby cukiernicze, pierniki, surrogaty kawy i t. p. *(d. c. n.)*

Powiększenie dochodów rolniczych przez ogrodnictwo.

Częściami ogrodnictwa, któremi dochody naszych gospodarstw rolnych małych i wielkich powiększone być mogą są: 1) hodowla wierzby koszowéj; 2) leszczyny; 3) krzewów i drzew owocowych na nieużytkach; 4) roślin warzywnych w powiększonym rozmiarze; 5) nasion do siewu, czyli rozpłodowych. Do wyjątków należą gospodarstwa, któreby potrzebowały wszystkich tych pięciu części ogrodnictwa, ale jedna lub dwie z nich mogą być pomocne każdemu z małych i większych gospodarstw naszych.

I. Wierzb zdatnych latoroślami swemi na plecionki jest kilka gatunków. Żaden nie rośnie dobrze na gruntach wyjątkowych, jak na moczarach torfiastych, na wydmie piaszczystéj, lub ile bardzo spojnym, zresztą żaden gatunek wierzby koszowéj nie jest bardzo wymagający. Byle rola była dobrze uprawiona i najmniéj co trzy lata nawożona, udaje się każdy jéj gatunek i daje co dwa lata 20 do 40 centnarów latorośli pozbawionych kory i wysuszonych. Centnar latorośli wierzbowych, zdatnych na kosze kosztuje od trzech do sześciu rubli, zależnie od jakości towaru. Najwłaściwszemi dla téj hodowli są zręby lasu, niezagajone na nowo i przedstawiające nieuprawione pastwisko. Pole takie trzeba na cztery części podzielić i w pierwszym roku jedną część przez regulówkę dobrze uprawić. Do zaroślenia jéj wierzbą trzeba użyć latorośli z uprawianych, a nie z dzikich wierzb koszowych. W drugim roku ma się już latorośle własnego chowu do zaroślenia drugiéj części sadu wierzbowego. W następnych dwóch latach zarośla się tak samo trzecią i czwartą część sadu wierzbowego, lecz nawóz jest konieczny po pierwszym zbiorze prętów dwuletnich.

Liczba żyjątek w różnym stopniu szkodliwych wierzbie koszowéj przechodzi 300 gatunków. Prócz tych szkodzą jéj chwasty. Staranne pielenie sadu wierzbowego jest niezbędne do dobrego urodzaju prętów. Zebrane pręty muszą być rozgatunkowane na przednie, mierne i braki; pierwsze dwa gatunki starannie kory pozbawione. Ta ostatnia ma nizką cenę, ale bywa chętnie kupowana przez farbierzy i do fabryk wyciągających z niéj salicynę.

Dochód z sadu wierzbowego zależy wiele od umiejętnego obchodzenia się z nim, i specyalnéj znajomości téj części ogrodnictwa. Dla tego jedni właściciele sadów osiągają z morga téj hodowli zyski większe niż z morga roślin okopowych lub zboża, kiedy inni zniechęcają się ponoszonemi stratami. Nadprodukcya tego towaru prędko nie nastąpi, bo na paki i paczki z cienkich desek i na pudła lipowe brakuje materyału coraz więcéj i kosze są poręczniejsze niż pudła i paki. Ameryka, zamiast dostarczać Europie prętów koszowych, sprowadza je z Europy; wyrabiane z niéj kosze są jeszcze dalekie od doskonałości. Koszykarstwo daje zarobek rolnikom, rękodzielnikom pospolitym i artystycznym, tudzież kupiectwu, jest zatém nowością wielostronnie pożyteczną dla młodzieży, osób starszych, dla kobiet i mężczyzn.

II. Leszczyna nie ustępuje wierzbie koszowéj pod względem darzenia się na różnéj ziemi, byle nie nadto jednostronnéj. Zaletą jéj jest, że się udaje w położeniu mniéj zacisznem, i nie szkodzą jéj ostre wiatry i wielkie śniegi. Hodowana dla orzechów powinna być wolna od późniejszych pędów, wyrastających od korzenia i od gałązek długich, a gładkich. Odpadki te są podrzędnym materyałem koszowym. Cennym płodem leszczyny są jéj orzechy; dla tego trzeba sadzić wyłącznie przednie odmiany. Orzechy laskowe tak w piasku przechowane, aby do stycznia nie zaschły, nie pleśniały i nie straciły swéj świeżości, są przysmakiem, o wiele pokupniejszym niż téj saméj odmiany orzechy suszone. Jedną część zbioru wypada przechować w piasku w piwnicy do stycznia, a drugą o wiele większą wysuszyć i mieć na sprzedaż w czasie, kiedy już nie ma świeżych orzechów laskowych. Dobrze prowadzona hodowla dobréj leszczyny jest bardzo wdzięczna. Sad leszczynowy naokoło wierzbowego jest ochroną ostatniego. Ptaki owadożerne gnieżdżą się chętnie na starszéj i wyższéj leszczynie, bo zbieranie orzechów przypada w czasie, kiedy ptakom gniazda już są niepotrzebne i młode równo z rodzicami latają. Ludzie szkodnicy, bydło i świnie mają mniéj skłonności do szkodzenia leszczynie niż wierzbom. Złodzieje kradną orzechy tylko w jesieni, a wierzby, choćby na mioty i na paszę dla bydła, kóz i owiec w każdym czasie. Komu chodzi o zaoszczędzenie na zimę kuropatw i zajęcy, ten może sadami leszczynowemi i wierzchowemi tym zwierzętom dobréj ochrony dostarczyć. Leszczyna hodowana dla orzechów nie może być gęstwiną, utrudniającą dla kuropatw wlatywanie i wylatywanie z niéj. Zające nie objadają kory wierzb ani leszczyny. Żywopłot sposobu Szenk'a wychowany z leszczyny, powinien mieć wielkie otwory w swych kratach, jeżeli ma zarazem orzechów dostarczać i nie może być strzyżony, ale mimo to będzie płotem i ochroną od szkodników. *(d. c. n.)*

Rozprzestrzenianie się filoksery.

W ostatnim numerze *Ogrodnika Polskiego*, pisma zasługującego ze wszech miar na poparcie ogółu znajdujemy następujący artykuł pióra p. Józefa Kaczyńskiego:

Bez zaprzeczenia, do najstraszniejszych wrogów roślin, należy filoksera, jak wiadomo niszcząca w przerażający sposób winnice. Pomimo wszelkich środków ochronnych i nagród pieniężnych, zajmuje ona coraz większe przestrzenie, przerzucając się z kraju do kraju, często niewiadomo nawet jakim sposobem. Zapewne w wielu razach przedostaje się w opakowaniu, w przesyłce roślin; chociaż nawet i przy wysyłce innych przedmiotów, niemających żadnego związku z ogrodnictwem, po prostu słoma służąca do opakowania, a wzięta z okolic zakażonych wystarcza, by filoksera przedostała się w bardzo dalekie strony.

Kraj nasz na szczęście wolnym jest dotychczas od téj klęski, uważamy jednak za obowiązek podawać od czasu do czasu wiadomości o postępie tego fatalnego szkodnika.

Podług źródeł urzędowych, dotyczących niszczenia filoksery w roku 1885 na 1886, smutny ten obraz w samych prowincyach Nadreńskich, tak się przedstawia: Sprawozdanie obejmuje powierzchnię ziemi zawartą na lewym brzegu Renu od Audernach do Bonn, a na prawym od Neuwild do Oberkassel. Na lewym brzegu Renu odkryto nowych siedlisk filoksery 36 a na prawym 52. Pierwsze z nich zajmują 15,883 metrów kwadr., zaś na prawym 82 455 metrów kwadr.; w ogóle w roku 1885 przeznaczono w Prussiech 9¾ hektarów (141,000 metrów kwadr.) winnic na zniszczenie.

Bardzo często, pomimo nadzwyczaj starannych poszukiwań, filoksera pozostaje niespostrzeżoną; dopiero po skutkach obecność jéj staje się widoczna. Podobny fakt zdarzył się w Ahrthal, gdzie po zbadaniu pięciu winnic, uznano je za niezakażone, tymczasem filoksera na nich się pokazała. Widocznie więc przy pierwszém badaniu, nie spostrzeżono jéj, pomimo jéj niewątpliwéj obecności. Często też stwierdzano i ten fakt, że filoksera objawia się na winoroślach tuż przy drogach posadzonych, a w szczególności w miejscach, w których rozpoczyna się praca w winnicy. Z powyższego wywnioskowano, że filoksera była tu najwidoczniéj zawleczoną przez robotników, a w szczególności przez ich obuwie i narzędzia. Coraz liczniéj odkrywane nowe siedliska filoksery na prawym brzegu Renu, napełniają troską wszystkich. W Bonn znaleziono siedm krzaków zakażonych, a prawdopodobnie przedostała się tam filoksera z sąsiedniego ogrodu, w którym znaleziono ją jeszcze w 1882 r.

Koszta niszczenia filoksery corocznie w Prussiech zwiększają się. I tak: wydano w r. 1878/79 marek 20.251; w 1879/80 m. 10.079; w r. 1880/81 m. 10,751; w r. 1881/82 m. 123 647 (tak dużo w skutek odkrycia filoksery w Ahrthal); w r. 1882/83 mr. 32,926; w r. 1883/84 marek 38.302; w roku 1884/85 mr. 287 282 (z powodu znacznych odkryć w okolicach Linzu); nareszcie w r. 1885/86 mr. 310.000.

W Alzacyi i Lotaryngii odkryto jedno gniazdo w Plantières pod Metz; powstało ono w sąsiedztwie miejscu, w którém znaleziono filokserę w 1877 r. Powierzchnia nowo zakażona wynosiła 635 metr. kwadr., z powodu jednak pewnych warunków miejscowych, zniszczono winnic 7615 met. kw.

Smutna ta statystyka jest prawdziwie przerażającą odnośnie do Francyi, tego głównego kraju winnic. I tak: nowo-powstałego wroga odkryto w 11-u obwodach, w ogóle po koniec 1884 r.; zajął on 53 departamenty, niszcząc przeszło 429,000 hektarów winnic, a ponieważ przed ukazaniem się tamże filoksery, winnice zajmowały 2 485,829 hektarów, po koniec przeto 1884 r. zmniejszyły się one do 2 056,713 hektarów. Jeżeli do tego dodamy winnice dawniéj zniszczone i na nowo zasadzone, to w przybliżeniu wypada, że zniesiono dotąd przeszło 1,000,000 hektarów winnic. Zakażonych, lecz jeszcze niezniszczonych winnic przybyło w 1884 roku 22 000 hekt., tak, że do końca roku wzmiankowanego ogólna ilość winnic istniejących lecz zakażonych, doszła do 664,511 hekt.

Powyżéj wymienione straty, głównie odnoszą się do departamentów, w których od pary lat zaczęto sadzić winorośl amerykańską, na którą znów rzuciła się filoksera, prawdopodobnie z niezupełnego jéj wyniszczenia poprzednio, tak, że ziemia wciąż nią była zakażoną. Uprawa winorośli amerykańskiéj coraz się rozszerza, tak, że gdy w roku 1883 posadzono jéj 23.012 hekt., w 1884 roku bez mała dwa razy tyle, to jest 52,777 hekt.

Wiadomo, że rząd francuzki za wynalezienie środka radykalnie filokserę niszczącego, wyznaczył 300,000 fr. nagrody; do dziś dnia summa ta oczekuje wynalazcy napróżno. W roku 1884 wydano we Francyi na zniszczenie filoksery 1,248,688 fr. Podług sprawozdań francuzkich wyprodukowała Francya w 1884 roku 35,000,000 hekt. (1 hl.=100 lit., 1 litr = 1 kwarcie) wina; gdy przed 10 laty, to jest w 1874 r. wyprodukowano 63.146000 hektol., a w r. 1875 aż 83 836,000 hl. Przywóz wina do Francyi wynosił w 1874 roku 681.000 hl., w r. 1875 tylko 292 000 hl., przeciwnie w r. 1884 zwiększył się do 811,800 hl.; tymczasem wywieziono w 1874 roku 3 200,000 hl., a w r. 1884 tylko 2,470 000 hl.

Podług tych samych sprawozdań francuzkich, produkcya wina w innych krajach tak się przedstawia. W r. 1884 w Algerze 1 000,000 hektolitrów, we Włoszech 27,500,000 hl., w Hiszpanii 22.000 000 hl., w Austro-Węgrzech 8,500.000 hl., w Portugalii 4 000 000 hl., w Rossyi 3 500,000 hektol., w Szwajcaryi 130,000 hl., w Stanach Zjednoczonych 1.000,000 hl.; Niemcy w tém sprawozdaniu opuszczono.

W Algerze filoksera znajduje się. zaś w Portugalii szybko się rozprzestrzenia w stronach północnych; w Szwajcaryi w r. 1884 tylko w kantonach fryburskim i genewskim odkryto nowe siedlisko; powstała ona przy dawniéj istniejących i zniszczonych.

W latach 1883/4 uznano we Włoszech 643 hektary winnic, jako zakażone, do czego jeszcze trzeba dodać tak zwany pas zabezpieczający, wynoszący 342 hektarów: zniszczono tam dotąd 363 hekt., zaś na 622 hek. walki z filokserą zaniechano. W licznych wielkich obwodach w Sycylii, Sardynii i Kalabryi, w roku 1884 przestano walczyć z filokserą. a tylko ograniczono się do starannéj pielęgnacyi i badań winnic po za pasem zabezpieczającym leżących.

Wielu właścicieli w prowincyi Messyny. których winnice zniszczono, nie zasadzili powtórnie winorośli, lecz zwrócili się do uprawy warzyw i truskawek.

W Niższéj Austryi w r. 1884 znaleziono 1150 winnic zakażonych. o powierzchni ogólnéj 343 hektarów. W Styryi filoksera szybko się rozpowszechniła; w Krainie w 1884 roku na 227 hekt. znaleziono 49 zakażonych 152 siedliskami; prócz tego w innych miejscowościach znaleziono jeszcze 18 siedlisk. W Istryi w tymże roku 1884 znaleziono 12,9 hekt. zakażonych, tamże ogólna powierzchnia winnic zajętych przez filokserę wynosiła w 1884 r. 58 7 hekt. W Węgrzech istnieje 425,314 hekt. winnic, do końca 1884 r. uznano 10 000 hekt. za zakażone.

W Serbii filoksera zajęła 150 hekt., a w Rumunii znacznie się ona rozprzestrzeniła. Od 1-go kwietnia 1885 r. wzbroniono tamże przywozu żywych roślin, a także i ususzonych, z wyjątkiem ziół aptecznych.

W Turcyi na jéj brzegu azyatyckim, o ½ godziny drogi od Konstantynopola, zauważono filokserę w miejscowościach Heidar-Pascha i Isnut; w Grecyi dotąd filoksera nie pojawiła się jeszcze. Od 5-go czerwca 1885 r. wzbroniony tamże jest przywóz roślin z Ameryki, Australii, Afryki, z brzegów Azyi Mniejszéj i z całéj Europy, z wyjątkiem Hollandyi, Belgii, Danii i Skandynawii. W Rossyi odkryto nowe siedlisko filoksery, w Krymie w latach 1882/83 zaś od roku 1884 nie zarządzono tam nowych poszukiwań. W północnym Kaukazie w obwodzie Kubańskim stwierdzono w 1883 r. obecność filoksery, zaś w r. 1884 na nowo w Stawropolu, Tyflisie i Baku. Na niszczenie tego szkodnika w ośmiu zakażonych miejscowościach wydano w Rossyi 374,108 rb.

Po uważném przeczytaniu powyższego sprawozdania, pomimowolnie zdumiewamy się, ile szkód zrządza ów straszny szkodnik i jakie wychodzą summy na jego niszczenie. Przyjdzie zapewne czas, że uczeni wynajdą stanowcze środki zaradcze, albo, jak się to często zdarza w naturze, filoksera po przejściu swego najwyższego peryodu życia i energii rozwijania się. przestanie być niebezpieczną, lecz do tego czasu zniszczy ona bardzo i bardzo wiele winnic, przywodząc tysiące ludzi z dobrobytu do nędzy

---

Ceny w Warszawie ze źródła urzędowego

za czas od dnia 22 grudnia (3 stycznia) do d. 1 (13) stycznia 1887.

	Cena średnia
Pszenica za czetw. $9^{16}/_{40}$ pud. bez worków i opakowania	11.50
Żyto za czetwiert 9-p.	8 00
Owies za czetw. 5 p. 20 f.	5.05
Jęczmień za czetw. 8 p.	7.00
Gryka za czetw. 5 p.	6.80
Groch polny za czetw. 6 pudów 20 funt.	11.50
Kasza pszenna za czetw. 8 pud. wagi	20.00
„ perłowa „	20.00
„ grycz. drob. „	22.00
„ „ zwycz. „	15.00
„ jęczmienna „	13.00
„ jaglana „	12.00
„ owsiana „	14.00
Mąka żytnia razowa za czetw. 7 pud. 10 funt.	9 50
Mąka żytnia pytlowa pud	1.50
„ pszenna zwycz. „	2.30
„ „ krupcz. „	2 60
„ gryczana „	1.10
„ ziemniaczana „	2.00
Otręby żytnie pud kop.	65
„ pszenne „ „	60
Chleb żytni funt „	2½
„ sytny „ „	3¾
„ pszenny „ „	7
„ lepszy „ „	8
Mięso wołowe pud „	4.20
Słonina świeża funt „	16
Słonina solona pud rub.	6
Sadło topione funt kop.	24
Cielęciny „ „	14
Wieprzowiny „ „	13
Baraniny „ „	14
Sadło wieprzowe pud rub.	6 00
Śledzie zwyczajne setka „	2.50
Słoma „ kop.	40
Siano „ „	55
Sól pud kop.	80
Pieprz funt „	45½
Octu zwycz. kwarta kop.	5
„ stołow. „ „	9
Ocet piwny wiadro „	80
Ocet winny „ rub.	1.40
Spirytus czysty „ „	11.50
Spirytus 78 pr. „ „	8.15
Okowita 40 pr. „ „	4.82
Wódka 10 pr. „ „	8.15
„ 6 pr. szum. „ „	5.00
Siemie lniane funt kop.	5
Siemie konopne „ „	4
Chmiel krajowy pud rub.	19.00

	Cena średnia
Świece łojowe funt kop.	17
„ woskowe „ „	75
„ stearyn. „ „	24
Drzewo twar. sąż. kub. rub.	17
„ opał. sosn. za sąż. kub. zawier. 182½ ang. stóp kub. rub.	15.90
Wół najlepszy szt. rub.	107.00
Wół średni „ „	88.00
Wół lichy „ „	68.00
Krowa „ „	54.00
Cielę „ „	8.00
Wieprz dobry „ „	46.00
„ średni „ „	28.00
„ lichy „ „	18.00
Słód jęczmien. czetw. „	8.50
Piwo zwycz. wiadro kop.	50
„ bawarskie „ rub.	1 00
Olej lniany pud „	5 40
„ konopny „ „	6.50
„ rzepakowy „ „	5.00
„ „ dyst. „ „	6.00
Wosk funt kop.	55
Mydło zwyczajne „ „	10½
Mydło szare „ „	9
Płótno konopne arsz. „	20
Płótno lniane „ „	25
Len pud rub.	8.00
Konopie „ „	6.00
Wełna dobra	—
Wełna niższego gatunku	—
Skóra wołowa sztuka	5.25
Skóra końska „	12.00
Skóra cielęca „	1.40
Skóra barania „	1.25
Żelazo kute pud	2.10
Żelazo walcowane „	1.90
Stal krajowa „	4.00
Stal angielska „	10.00
Ołów „	3 75
Miedź żółta „	8 00
Miedź czerwona „	13 00
Węgiel kam. kraj. czet.	1.45
Węgiel angielski „	1.65
Koks z fabryki gazu z dostawą pud kop.	16½
Nafta kaukazka wiadro	65
Nafta amerykańska „	—
Płacono za dzień roboty wyrobnikowi	50
Wyrobnikowi z koniem rubli	2
Wyrobnikowi z 2 końmi „	3 50

Ostatnie ceny targowe

na stacyi Praga (Warszawa) Dr. Żel. Teresp. (d. 15 stycznia r. b.)

całemi wagonami.

	kopiejek za pud od	kopiejek za pud do	kop. za korzec od	kop. za korzec do
Pszenica zwyżkowo				
wyborowa	124	128	7.50	7.75
średnia	114	122	6.90	7.40
ordynarna	104	109	6.30	6.60
Żyto zniżkowo				
wyborowe	84	85	4.87½	4.95
średnie	76	82	4.42½	4.75
ordynarne	72	74	4.17½	4.3)
Jęczmień silnie	74	89	3.75	4.50
Owies zniżkowo				
wyborowy	80	83	2.85	2.95
średni	72	77	2.55½	2.72½
ordynarny	67	70	2.37½	2.50
Groch bez pokupu	64	90	4.20	5.90
Gryka silnie	76	83	3.85	4 20
Kasza jaglana słabo	88	110		

Przebieg targów ubiegłego tygodnia był dobrze usposobiony dla pszenicy, któréj ceny znowu zyskały zwyżkę, dochodzącą zdaje się już do najwyższego kresu, tém bardziéj, że ceny tego artykułu na zagranicznych rynkach uległy pokaźnemu spadkowi.

Żyto było słabo traktowane, z powodu nadmiaru dowozu z Cesarstwa, liweranci, jako też miejscowe młyny, posiadające chwilowo dostateczne już zapasy, starali się bardziéj ceny obniżać. Z dniem wczorajszym dopiero, dzięki spekulacyjnym zakupom, uskutecznionym przez paru eksporterów, ceny, szczególniej rossyjskiego żyta, ponownie i dosyć znacznie wzmocniły się.

Dla owsa panowało usposobienie zniżkowe, jednakowoż artykułem tym, lecz wyłącznie prawie rossyjskim w średnich gatunkach, przeprowadzono znaczne tranzakcye na potrzeby tutejszych magazynów wojskowych.

Jęczmień i grykę kupowano chętniéj po wyższych cenach.

Groch i kasza jaglana ciągle jeszcze w zaniedbaniu.

Dowozy z Cesarstwa w ciągu całego tygodnia były i są dotąd bezustannie bardzo duże, z Królestwa zaś małe.

E. Wojewódzki et Comp. Marszałkowska 116.

Sprawozdanie tygodniowe.

Bank Kredytowy Donimirski, Kalkstein, Łyskowski i Sp. w Toruniu.

Toruń dnia 12 stycznia 1887 r.

Powietrze mieliśmy w ubiegłym tygodniu zmienne, to odwilż, to znowu przymrozki.

Targi zbożowe lubo stale mocne nie utrzymały w zupełności zwyżki dotychczasowéj.

W Nowym-Yorku podniosły się ceny pszenicy w pierwszych dniach minionego tygodnia, później się obniżyły, a w ostatnich dniach znowu się poprawiły, tak, że ostatnie notowanie jeszcze jest wyższe od przeszłotygodniowego. Zapotrzebowanie Anglii zawsze jest bardzo wielkie i ono to tak korzystnie na ceny oddziaływa. Zapasy ciągle rosną i wynoszą obecnie 62,730,000 buszli pszenicy i 13,783,000 kukurydzy.

Na targach angielskich interes był bardzo ożywiony, a ceny pszenicy podniosły się o ½ — 1 szyl. na kwarterze. Zapasy na wszystkich znaczniejszych placach o wiele są mniejsze, i tak Londyn ma na składach obecnie 310 000 kwarterów, kiedy przed rokiem 625.000 posiadał. Liwerpol 358,000, przed rokiem 745,000, i w tym stosunku mniéj więcéj wszystkie inne porty.

Z Francyi donoszą wprawdzie o targach mocnych, ceny jednakże żadnéj nie uległy zmianie.

W Belgii płacono ceny zeszłotygodniowe przy dobréj chęci do kupna.

W Hollandyi interes ożywiony, ceny podniosły się w pierwszych dniach blizko o 5 flor., w ostatnich znowu nieomal o tyle się obniżyły.

Na placu naszym podniosły się ceny pszenicy wyborowéj o 2 marki, pośledniejsze mniéj poszukiwane, pozostały bez zmiany. Ceny innego zboża również pozostały te same.

Płacono za 1000 kilogramów

Pszenica transito	120—133 fun.	130—145	Mr.
krajowa pstra	120—128 „	145—148	„
krajowa „	126—131 „	148—152	„
krajowa jasna	120—126 „	148—152	„
krajowa wybor.	128—133 „	152—154	„
Żyto transito	120—128 „	88— 94	„
krajowe	115—124 „	114—116	„
	126—128 „	116—118	„
Jęczmień rossyjski		80—115	„
„ krajowy		95—130	„
Owies rossyjski		80—100	„
„ krajowy		100—115	„
Groch na paszę		116—120	„
„ kuchenny		125—140	„
„ Victoria		145—175	„
Rzepak transito		160—170	„
Rzepak grubo ziarnisty świeży suchy		185—200	„
Rzepik świeży suchy		175—190	„
Łubin niebieski		70— 75	„
„ żółty		70— 78	„
Wyka czarna		90—105	„
Kuch rzepakowy	za 50 kilogr.	5,20—5,50	„
Kuch lniany	za 50 kilogr.	5,50—6,40	„
Otręby pszenne	za 50 kilogr.	3,40—3,60	„
Otręby żytnie	za 50 kilogr.	3,50—3,70	„
Koniczyna czerwona	za 50 kilogr.	25—40	„
„ biała		30—60	„
Tymotka		22—27	„

W Hamburgu ceny okowity nie uległy żadnéj zmianie, a obroty nie wielkie. Płacono:

	marek		kop.
loco bez beczki marek	21½	co odpowiada franko Aleksandrowo po potrąceniu wszelkich kosztów i wartości beczki za wiadro 80% przy kursie 200.	34
w beczk. kontrak. loco	26¼		55
na styczeń	26		54
na styczeń-luty	26		54
na luty-marzec	25¾		53
na kwiecień-maj	25½		52
na czerwiec-lipiec	26		54
na lipiec-sierpień	26½		56

Dzisiejsze kursa berlińskie.

Rossyjskie banknoty	189,60	Mrk.
Pszenica kwiecień-maj	166,75	„
maj-czerwiec	168.75	„
New-York	93¼	„
Żyto loco	131,00	„
kwiecień-maj	133,50	„
maj-czerwiec	133,75	„
czerwiec-lipiec	134,50	„
Oléj rzepakowy kwiecień-maj	46,50	„
maj-czerwiec	46,70	„
Okowita loco	37,50	„
kwiecień-maj	38,70	„
czerwiec-lipiec	39,80	„

W drukarni Gazety Warszawskiéj.—Дозволено Цензурою.—Варшава 5 (17) Января 1887.